Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК · UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XC. Ч. 119. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 25-го ЧЕРВНЯ 1983 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JUNE 25, 1983 No. 119. VOL. XC.

ВОЛОДИМИРА КВАСА ПРОЩАЛИ БЕНКЕТОМ

Під час бенкету. Сидять зліва: Ед Мейсон, кол. стейтовий сенатор, Володимир Квас, колишній управитель Союзівки, головний радний УНСоюзу і член легіслятури повіту Олстер і дружина В. Кваса Магдалина.

Союзівка. — Приятелі, чимало місцевих американських законодавців, члени Головного Уряду УНСоюзу, працівники Союзівки теперішні й колишні, та українські громадяни Кергонксону, — приблизно 150 осіб, — в четвер, 9-го червня, бенкетом прощали колишнього заслуженого й довголітнього управителя цієї Оселі УНСоюзу Володимира Кваса, який нещодавно відійшов на емеритуру.

Почесний гість Володимир Квас, який офіційно пішов на пенсію вже на початку 1982 року, але залишився ще при керуванні Союзівкою на кілька місяців довше, допомагаючи новому адміністраторові Юрієві Прокопцеві увійти в течію щоденної діяльности адміністрування, сидів за головним столом у товаристві його дружини Магдалини та ще 17-ти інших достойників.

Поміж ними були — з дружинами — головний предсідник УНС д-р Іван О. Флис, головний секретар Володимир Сохан, головний організатор Степан Гавриш. Були тут теж головний касир Уляна Дячук, головний директор УНС на Канаду сенатор Павло Юзик, Ґльорія Пашен — заступниця головного предсідника, і о. протопресвітер Степан Біляк — головний контролер.

При головному столі сиділи ще визначні гості: Іван Олексин — головний предсідник Українського Братського Союзу; о. шамбелян Стефан Чомко — головний предсідник „Провидіння",

(Закінчення на ст. 3)

Пластуни підготовляють Крайовий З'їзд

Торонто, Канада (КПС). — Вже цього літа проходитиме широко задумана підготова до наступного, XIV-го Крайового Пластового З'їзду, який відбудеться в лютому 1984 р. Крайова Пластова Старшина отримала фінансову допомогу від федерального уряду, призначену на підготову З'їзду.

Урядова дотація уможливлює літній проєкт, який має за завдання підготовити справніше не тільки технічну сторінку, але й збагатити зміст програми З'їзду. Працівники проєкту, ст. пл. Роман Мушка і ст. пл. Роман Ващук, виготовляють матеріяли про українську мову, мотивацію приналежности до Пласту, настанову батьків до Пласту і відносини між канадським скавтом і Пластом. Матеріяли ці мають сприяти передз'їздовій дискусії на ці теми по станицях.

Працівники проєкту вже виготовили деякі допоміжні виховні матеріяли до відзначення роковин Великого голоду в Україні.

Підготовляється також виставка з нагоди 35-ліття Пласту у Канаді, яку можна буде оглянути на з'їздах КУК і СКВУ.

ПАПА ВІДБУВ ЗУСТРІЧ З Л. ВАЛЕНСОЮ

Краків, Польща.—Папа Іван Павло II у четвер, 23-го червня, зустрівся приватно з Лєхом Валенсою, засновником і лідером забороненої профспілки „Солідарність" і після восьмиденного перебування в Польщі повернувся до Риму з молитвою за перемогу добра над злом в його рідній Польщі.

Зустріч відбулася в останні години перебування Папи на польській землі у віддаленій гірській карпатській місцевості поблизу курортного містечка Закопане в тиші без кореспондентів і натовпів народу.

Найближче оточення Папи потім повідомило, що Папа „прийняв приватно Лєха Валенсу в супроводі його дружини і чотирьох дітей". Зустріч тривала приблизно півгодини. При своєму від'їзді на краківському летовищі Папа нічого не згадав про зустріч з Валенсою. Церемонію від'їзду Папи передавало польське телебачення.

Польський уряд генерала Войцєха Ярузельского, здається, вирішив зробити все можливе в надзвичайно важкій політичній ситуації, яку викликало постійне утотожнювання Папою Католицької Церкви з польським націоналізмом і патріотизмом у висловленні повної підтримки „Солідарности", яка тепер заборонена, і опору військовим комуністичним властям.

Урядові та церковні джерела повідомили, що правляче політб'юро під час важкого засідання в середу вирішило використати патріотичні почуття польського народу, розбужені Папою, а не старатися боротися проти них. Телебачення три рази показувало, як Папа і Ярузельскі вітаються в замку Вавель, колишній резиденції польських королів у Кракові.

Урядові джерела продовжують наполягати, що друга зустріч Папи з Ярузельским відбулася на вимогу Ватикану, але насправді це уряд старався про зустріч, щоб показати, ніби власті стремлять до того самого, що Папа і народ. В той же сам час польські церковні джерела заявили, що Ватикан не був проти зустрічі, яка хоч трохи злагіднила б повний переляк і параліч польських властей і їх пропаганди перед лавіною народного пориву.

Повстанці бомбардували совєтські укріплення в Афганістані

Ню Делі, Індія. — Західні дипломати інформують, що в Афганістані мусулманські повстанці знову з більшою силою бомбардували та обстрілювали совєтські фортеці в столиці Афганістану Кабулі. Бої, які розгорілися 14-го і 15-го червня, були, на погляд західніх спостерігачів, найсильніші в цьому [illegible], хоча годі знати, скільки було жертв в людях. Найбільше боїв було в околиці совєтської амбасади у Кабулі, як також повстанці заатакували три військові станиці в цьому місті. Вночі з 12-го на 13-го червня повстанці протягом сімох годин обстрілювали совєтський гарнізон, а день перед тим відбулися збройні сутички із совєтськими військами біля головної квартири їхніх військ.

У відповідь на це, совєтські літаки, танки та артилерія заатакували криївки повстанців в околиці Кабулу.

Я. Арафат шукає допомоги

Тріполі, Ливан. — Лідер Палестинської Визвольної Організації Ясір Арафат, проти якого збунтувалися багато керівників Фата, основного ядра ПВО, провів у середу, 22-го червня вночі довгу розмову з королем Савдійської Арабії, просячи його допомогти припинити бунт, який підтримує Сирія.

Король Фагд, який є основним джерелом фінансування ПВО, висловив свою підтримку лідера ПВО Арафата. Арафат звернувся також за підтримкою до 14 голів держав Арабської ліги.

Високі палестинські представники і керівники палестинських партизанів зустрілися в Дамаску з міністром закордонних справ Сирії Абдель Галімом Хаддамом з метою посередництва в полагодженні конфлікту.

Згідно з джерелами ПВО, сирійські війська оточили всі бази ПВО в східньоливанській долині Бекаа. Положення надзвичайно складне і напружене.

Як вірні Арафатові частини, так і збунтовані, заявляють, що до основного збройного зудару, ще не дійшло. Але речник Арафата Ахмед Абдель-Рагман заявив репортерам, що у випадку провалу арабського посередництва і продовження тиску Сирії, вірні Арафатові війська дадуть відсіч.

„Якщо арабський світ готовий прийняти нову Масаду для палестинців — то хай буде так", — заявив Абдель-Рагман. Масада була фортецею в Палестині, в якій жиди ставили опір римським легіонам, а потім всі загинули, але не здалися римлянам. Це сталося 2,000 років тому.

Таку рішучу поставу Арафат зробив у Тріполі. Сирійські війська розташовані навколо цього міста, де Арафат має свою головну квартиру. Речник Арафата сказав, що дорога постачання з сирійського міста Гомс до Тріполі покищо відкрита, але „ми сподіваємося гіршого".

Полковник Саед Муса, лідер бунту, заявив у середу, що його частини не піддадуться.

ДІТРОЙТ ГІДНО ВІДЗНАЧИВ 50-ЛІТТЯ ШТУЧНОГО ГОЛОДУ В УКРАЇНІ

Частина походу з головним транспарентом.

Дітройт, Міш. (В. П.). — У неділю, 12-го червня 1983 р., відбулася в цьому місті жалобна Всегромадська маніфестація для відзначення 50-ліття зорганізованого Москвою штучного голоду в Україні в 1932-1933 роках. Ціллю маніфестації було вшанувати понад 7 мільйонів українського населення, виморeного штучним голодом, організованим Москвою, в 1932-1933 роках, а теж ціллю було — промовити до совісти і розуму західнього світу про загрозу і для нього [illegible] Москви, яка сьогодні [illegible] Совєтського [illegible] прямує до загарбання [illegible].

[illegible] год. 1:30 по полудні взірцево зорганізований похід вирушив з Ґренд Сіркус Парк на головну артерію Дітройту — Вудвард, пройшовши до центру міста — Кеннеді Сквер, де відбулася Екуменічна Панахида за душі виморених голодом мільйонів українських чоловіків, жінок і дітей. Чоло походу становили американський і український національні прапори в асисті ветеранів Американської армії та I-ої Дивізії УНА: маршал походу суддя Михайло Мозола (секретар Комітету протестаційної маніфестації в Дітройті 1934 року); Громадський Комітет з головою д-р Марією Бек.

За великим написом англійською мовою: „В пошану 7-ми мільйонів виморених Москвою штучним голодом в Україні 1932/33 рр." проходило духовенство, відтак шкільна молодь з зоряними американськими і блакитно-жовтими українськими прапорцями та численними чорного кольору віночками, за ними в дисциплінованому порядку маршувала зорганізована молодь: Пласт, СУМ, ОДУМ, студентство зі своїми прапорами, в уніформах та з написами, попереджуючи величезну своїм розміром картину вмираючої „Матері з Дитиною" — роботи мистця-маляра Едварда Козака. Перед символічною домовиною маршувало численне жіноцтво в народних

(Закінчення на ст. 3)

ГОЛОВНИЙ УРЯД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

перед відкриттям річних нарад на Союзівці в тижні від 6-го червня 1983. На фото у першому ряді (зліва): головні контролери адв. Нестор Олесницький, інж. Анатолій Дорошенко і мґр Іван Гаврик, гол. секретар Володимир Сохан, заступниця гол. предсідника Слава Пашен, заступник гол. предсідника д-р Мирон Куропась, гол. предсідник д-р Іван Флис, гол. директор на Канаду сен. Павло Юзик, гол. касир Уляна Дячук гол. організатор Степан Гавриш і гол. контролери о. протопрес. Степан Біляк та проф. д-р Богдан Гнатюк. У другому ряді (зліва): гол. радні Андрій Джула Текля Мороз, Тарас Максимович, Андрій Кейбіда, Василь Дідюк, Василь Пастушок, Галина Олек-Скат, Іван Одежинський, Анна Гарас, Володимир Гавриляк, адв. Аскольд Лозинський (який у першому дні нарад зголосив свою резиґнацію і на опорожнене місце головного радного був обраний Роман Татарський), Євген Іванців і проф. Тарас Шмаґала.

ПРИВІТАННЯ, РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Головний Уряд Українського Народного Союзу, обраний 30-ою Конвенцією в травні 1982-го року, на своїх перших звичайних річних нарадах на Союзівці в тижні від 6-го червня 1983-го року схвалив — на пропозицію своїх Комісій — такі привітання, резолюції і рекомендації:

ПРИВІТАННЯ

(Схвалені однодушно на пропозицію Резолюційної комісії)

Головний Уряд Українського Народного Союзу, зібраний на своїх річних нарадах на Союзівці в тижні від 6-го червня 1983 року:

1. Поновно шле свій братерський привіт поневоленому комуно-московськими імперіялістами українському народові, який продовжує свою героїчну боротьбу за свою національну самобутність та державну незалежність і навіть у найтрудніших обставинах цієї боротьби творить непроминаючі вартості в багатьох ділянках життя. Головний Уряд УНС закликає всіх своїх членів продовжувати і пожвавлювати свою активну участь в усіх акціях, скерованих на допомогу українському народові в його змаганнях.

2. Вітає уряди, Конгрес — Парлямент та народи своїх країн, З'єднаних Стейтів Америки і Канади, висловлює їм вдячність за всі їхні рішення і акції, скеровані на оборону людських і національних прав усіх народів світу, зокрема українського народу, та апелює до наших урядів продовжувати і посилювати ці акції.

3. Вітає в пошані Ієрархію наших Церков та проводи наших церковних об'єднань, вітає нашу світову громадську надбудову та наші крайові централі, вітає проводи і членів наших крайових і місцевих харитативних, наукових, молодечих, жіночих, економічних та всіх інших установ і закликає всіх своїх членів активно включатися в усі їхні акції, ведені для добра нашої громади і нашого народу.

4. Головний Уряд зокрема вітає нашу найстаршу українську наукову установу — Наукове Товариство ім. Шевченка з нагоди його 110-річчя та закликає своїх членів активно включатися в усі акції для відповідного відмічення цього ювілею.

5. Головний Уряд УНС, йдучи за закликом Ієрархів наших Церков та проводів наших релігійних об'єднань і мавши на увазі жорстоке нищення безбожницьким окупантом релігії та Церков в Україні, закликає всіх своїх членів активно включитися в підготовку найгіднішого відзначення 1000-річчя хрищення України в 1988 році.

РЕЗОЛЮЦІЯ У СПРАВІ ЄДНОСТИ В ГРОМАДІ

Єдність української спільноти — це основна підстава буття і праці УНС на протязі близько 90 років. Обставини, що витворились по XIII Конґресі Українців Америки, внесли розлад в українську спільноту в ЗСА, що поширюється на цілу українську діяспору.

Тому ми, Головний Уряд УНС, схвалюємо дотеперішні заходи Головного Екзекутивного Комітету УНС та доручаємо йому вести їх далі аж до успішного завершення і поновлення такої репрезентативної установи, яка відповідала б цілям і побажанням української спільноти в ЗСА.

РЕЗОЛЮЦІЯ У СПРАВІ ВІДМІЧУВАННЯ 50-РІЧЧЯ ГОЛОДОМОРСТВА УКРАЇНИ

Головний Уряд Українського Народного Союзу з признанням прийняв до відома всі дотеперішні заходи Головного Екзекутивного Комітету для відповідної і належної „Згадки самим і пригадки іншим" комуно-московського голодоморства України 50 років тому та мільйонів його українських жертв.

Головний Уряд УНС зокрема схвалює рішення Головного Екзекутивного Комітету спільно з Українським Науковим Інститутом Гарвардського Університету відповідно причинитися до публікації документальної історії того голодоморства авторства д-ра Роберта Конквеста, та активне заанґажування Українського Народного Союзу в акціях Крайового Громадського Комітету для вшанування жертв Великого голоду в Україні в 1932-1933 роках.

Головний Уряд Українського Народного Союзу закликає всіх своїх членів активно піддержати кожну акцію для „Згадки самим і пригадки іншим" того голодоморства, зокрема закликає їх до масової участи у заплянованих і підготовлюваних Крайовим Громадським Комітетом демонстрації і меморіяльному концерті у Вашінґтоні в неділю, 2-го жовтня ц.р.

РЕЗОЛЮЦІЯ В СПРАВІ ЗЛУКИ УНС І УБС

ТОМУ, що на цьому засіданні обговорювано запропоновану злуку Українського Народного Союзу і Українського Братського Союзу; і

ТОМУ, що Головний Уряд Українського Народного Союзу на засіданні 8-го дня червня 1983 уважає, що це буде у найкращому інтересі цієї братської організації та її членів, щоб цю злуку тентативно одобрити та щоб УНС і УБС злучилися; і

ТОМУ, що Головний Уряд УНС признає, що Український Братський Союз є братсько-запомоговим товариством, зорганізованим у спосіб подібний до Українського Народного Союзу з цілями, завданнями і на лад, які відповідають таким цієї організації, але з тим, що Український Народний Союз має, проте, додаткову перевагу шириною і глибиною членства та більші фінансові ресурси, включно з надвишкою резерви, яка нараховує мільйони; отже тому

НЕХАЙ БУДЕ РІШЕНО, що Головному Екзекутивному Комітетові доручається приготовити відповідний контракт злуки та поробити всі інші заходи, які вважатиме за конечні, щоб згадану злуку можна було належно схвалити та здійснити на Конвенції Українського Народного Союзу в 1986-му році або на Надзвичайній Конвенції, що мала б відбутися восени 1984-го року.

Далі нехай буде схвалено, що Головний Уряд доручає Головному Екзекутивному Комітетові інформувати членів Головного Уряду про прогрес та досягнені загальні домовлення на кожночасній базі.

РЕЗОЛЮЦІЇ В ОРГАНІЗАЦІЙНИХ СПРАВАХ

(Схвалені на пропозицію Організаційної комісії)

Головний Уряд УНС доручає своєму Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Встановити мету цьогорічної організаційної кампанії на 3,000 нових членів, забезпечених на загальну суму 10 мільйонів долярів;

2. Докласти всіх можливих старань, щоб заанґажувати бодай двох обласних організаторів на терені ЗСА і бодай одного на терені Канади, при чому рекомендується заанґажувати бодай одну обласну організаторку;

3. Головний Уряд стверджує, що одним із головних завдань керівника братської діяльности повинна бути допомога в праці Організаційного відділу і в цій свідомості повинна бути плянована і ведена його (її) діяльність;

4. Подбати, щоб обласні організатори співпрацювали також з головними урядовцями в їх областях і спільно плянували свою працю;

5. Для пожвавлення організаційних зусиль та збільшення їх успіхів слід зокрема:

а) На окружних зборах та при подібних інших союзових і загальногромадських нагодах висвітлювати союзовий фільм „ Забезпечення — плюс" та „За стерном долі". Для цього треба подбати про достатню кількість копій цих фільмів;

б) Подбати про нові реклямові брошурки і афіші та розмістити їх в українських установах і крамницях;

в) Видавати у „Свободі" і „Українському Тижневику" українською і англійською мовами атрактивні сторінки УНС;

г) Подбати, щоб окружні і відділові управи вдержували зв'язки з громадськими організаціями, зокрема професійними, щоб під час їх зібрань та імпрез мали можливість і нагоду інформувати їхніх членів про багатобічні користі із забезпечення в УНСоюзі;

ґ) Під час більших громадських імпрез давати оголошення УНСоюзу, включно з афішами, радіовими передачами тощо;

д) Дбати про все нові і свіжі та актуальні тексти для радіопередач і перевіряти, чи їх передається, а також перевірити, на яких програмах поплачується продовжувати такі передачі;

е) Відновити висилку до розпорядження відділових секретарів ґратуляційних карточок для вшановування членів з різних нагод;

6. Використовувати публікації й імпрези з нагоди ювілеїв „Свободи" й „Українського Тижневика" та журналу для дітей „Веселка" для скріплення організаційних акцій;

7. З уваги на ріст цін, зокрема бензини і пошти, збільшити на піввідсотка винагороду відділовим секретарям;

8. Зарахувати грамоту ТР-65 до категорії грамот життєвого забезпечення;

9. Визначити такі бонуси для Округ: по 3 дол. за кожного нового члена, забезпеченого життєвим забезпеченням, якщо Округа виконає свою організаційну квоту на 100 і більше відсотків; по 2 дол., якщо квота буде виконана на 75 відсотків до 99 відсотків, та по 1 дол., якщо квота буде виконана на менше, як 75 відсотків;

10. Влаштувати на Союзівці окрему кімнату з виставкою інформативних матеріялів про УНС та про його працю і заслуги для членів, громади і народу, та запрошувати до цієї кімнати гостей Союзівки.

РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ ДЛЯ ДОБРА ОРГАНІЗАЦІЇ

(Схвалені на пропозицію Головної Контрольної Комісії)

Резолюції:

Головний Уряд УНС доручає Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Збільшити дивіденду для членства УНСоюзу;

2. Перевести ревізію вкладок грамот термінового

(Закінчення на ст. 4)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members $1.25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $1.25 місячно. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ясний промінь

Мова про перші річні наради новообраного на минулорічній 30-ій Конвенції Головного Уряду Українського Народного Союзу, що відбулися на Союзівці в тижні від 6-го червня ц. р.

У виданій минулого року книжці А. Драгана: „У дзеркалі конвенцій УНС" м. і. написано: „...Не було в житті і розвитку українців в Америці важливішої події, не було більшої радости чи більшого смутку, більшого успіху чи більшої невдачі, як і більшої мудрости чи якоїсь більшої глупоти, щоб вони не мали свого відгомону на конвенціях УНС... А втім, не тільки „більші", але досить часто і „менші", а то й цілком малі справи і події мають у цих протоколах (з конвенцій УНС) своє віддзеркалення і говорять своєю мовою..."

Це у відповідній мірі відноситься і до річних нарад Головного Уряду УНС, зокрема до цих останніх, про які мова. Стверджуємо це — як кажеться — для порядку, бож годі було б в короткому редакційному коментарі називати й аналізувати всі ті більші і менші та мудрі і менше мудрі справи, що мали місце на коментованих нарадах. А втім, читачі у свій час зможуть самі це збагнути із надрукованого протоколу з тих нарад. Цим разом і на цьому місці ми бажали б звернути увагу тільки на одну справу, яка на таку окрему увагу заслуговує у теперішній нашій дійсності.

Фактом є, що основною метою кожної організації, зокрема такої, як УНСоюз, є мобілізація сил і ресурсів у змаганні до поліпшення своєї долі. Це й є та ославлена і оклепана єдність, про яку всі говорять, якої усі прагнуть і за яку всі моляться, але яку поодинокі групи й угрупування на свій лад розуміють і чим більше про неї пишуть і говорять, тим менше до неї доводять і її мають.

Справжнім ясним променем у цій ситуації є тепер уже поступово конкретизована злука двох найстарших і найбільших та найбільш впливових наших організацій, Українського Народного і Українського Братського Союзів, що мало й головну увагу на останніх річних нарадах Головного Уряду Українського Братського Союзу, що відбуваються цього тижня на його оселі Верховині.

Історія цих двох наших братських союзів, від їхнього виникнення почавши, майже „як дві краплі води" подібна до пізнішої історії двох наших націоналістичних угрупувань, під знаком яких у поважній мірі вже від деякого часу відбуваються ті процеси, що призвели до теперішньої безрадісної ситуації і в нашій українсько-американській громаді. Оправдано можна б сказати, що все те, що сьогодні відбувається загально в нашій громаді, УНСоюз і УБСоюз „уже брали", та ще й як! Але, витративши багато часу й енергії на власні „пересправи", остаточно рішають, що тільки об'єднаними силами і ресурсами можна з більшим і кращим успіхом давати собі раду з прерізними і багатобічними „зовнішніми силами".

Кажеться, що немає ситуації без виходу. Названий в заголовку „ясний промінь" поступово реалізованої злуки Українського Народного і Українського Братського Союзів, що мав головну увагу на цьогорічних нарадах їх Головних Урядів, — і, очевидно був далеко не одиноким „ясним променем" може і повинен послужити прикладом і дороговказом виходу із теперішньої ситуації в нашій громаді, що дай, Боже!

ПОСАДНИК ЗАХІДНЬОГО Берліну Ричард фон Вайцзакер на офіційних відвідинах у Вашінгтоні, заявив, що представники НАТО повинні енергічніше інформувати світову опінію про зменшення атомових ракет в Европі. Він твердив, що в останньому році НАТО зменшило число таких ракет з 7,000 до 6,000, але про це дуже мало говориться. На його думку, більший розголос про це допоможе світовій публічній опінії переконатися, що Америка не є зацікавлена виключно в розбудові атомового арсеналу, як про це безнастанно проголошує совєтська пропаганда.

З КІНЦЕМ 2000 РОКУ ІСТОРІЇ світа більш ніж половина всього населення світу житиме у велетенських міських громадах, а головно в країнах Третього світу, згідно з офіційним звідомленням Об'єднаних Націй. Директор Фонду для проблем населення, Рафаель М. Саляс, заявив, що в 2000 році буде щонайменше 45 великих міських центрів в Азії, що будуть мати понад 5 мільйонів населення, тоді коли в 1950 році тільки одне місто Шанґай в Китаї мало понад 5 мільйонів мешканців. Він далі твердив, що теча молодих і освічених осіб до великих міст приносить шкоду іншим просторам даної країни і спричинює застій і повільність розвитку рільництва.

Володимир Душник

У 30-РІЧЧЯ НІМЕЦЬКОГО ПОВСТАННЯ В СХІДНЬОМУ БЕРЛІНІ

Вісім років після формального закінчення війни, дня 17-го червня 1983 року, минуло 30 літ від повстання німецьких робітників у Східньому Берліні в червні 1953 року. Воно потрясло світом і вписалося в історію першим збройним виступом проти совєтсько-московських поневолювачів.

Того дня понад 300,000 робітників покинуло свої варстати праці і виповіло війну московсько-комуністичному наїздникові. Протягом трьох днів ці одчайдушні революціонери розривали динамітом фабрики, розбивали залізні двері тюрем та кидали бомби на совєтські танки.

У Ляйпціґу, коли німецькі робітники почули вістку про страйки у Східньому Берліні із західнього берлінського радіо, вони почали виходити на вулиці та роззброювати зненавиджених „вопосів" (народна поліція"). У Маґдебурґу робітники напали на потяг із закритими вікнами, де знаходилися сотні політичних в'язнів, що їх перевозили до совєтських концтаборів у СССР. Вони випустили усіх в'язнів і побили сторожів НКВД. Подібні робітничі заворушення мали місце в Дрездені й інших менших містах Східньої Німеччини. З колективних фарм постягано велику масу тракторів, і їх спрямовано до Східнього Берліну, на допомогу страйкуючим робітникам.

Сотки німецьких комуністів відривали свої комуністичні відзнаки та приставали до повстанців. Також багато „вопосів" пристало до страйкуючих.

По кількох годинах оголомшення, совєтська військова команда, зареагувала по -„московськи": навіть і не думаючи переговорювати з робітниками, кинула проти них моторизовану дивізію, стріляючи з машинових крісів, мінометів тощо.

По кількох годинах повстання здушено — ціною величезних жертв в людях і матеріяльного знищення.

Танки, кермовані совєтськими танкістами, вбили коло 600 німців, а понад 1,100 важко ранили. З комуністичного боку вбито 116 німецьких партійців, поранено 645 „вопосів", вбито 8 совєтських вояків і поранено — 126; 92 осіб судив наглий совєтський суд і їх розстріляно за „допущення" до страйку німецьких робітників.

Розстріляно десятки совєтських вояків за це, що вони відмовилися стріляти проти німецьких робітників.

Та хоча повстання безпощадно здавлено, воно таки відбулося: тисячі німецьких робітників, маючи ще й за собою 12 років гітлерівського тоталітаризму, рішилися на одвертий спротив проти московського окупанта і повстали проти московсько-комуністичного тоталітаризму, хоча знали, що вигляди на їхню перемогу майже ніякі.

Звичайно, реакція Заходу була мінімальна, бо крім усних протестів від кількох урядів, не прийнято жадних карних санкцій. Це саме сталося з повстанням в Мадярщині в 1956 році та зі здушенням польських розрухів у тому ж самому році.

Москва переконалася, що вона не може всеціло розраховувати на льояльність і підтримку місцевих комуністичних режимів і їхньої поліції. Юрій Андропов, колишній совєтський амбасадор в Будапешті під час здушення мадярської революції, відіграв рішаючу ролю у знищенні мадярського повстання. За це його чекали особливі привілеї: його відкликано з дипломатичного посту до Москви і призначено до спеціяльного тайного Секретаріяту, завданням якого було змічнити системи безпеки в різних сателітніх країнах під контролем СССР.

П'ятьнадцять років, заки Андропова ще було назначено генеральним секретарем КПСС, він був на сторожі як „оборонець" московсько-комуністичної імперії.

Чи Андропов вив'яжеться із своїх... обов'язків супроти партії — це залежатиме як він дасть собі раду з ситуацією у Польщі і Афганістані, де совєтське встрявання може закінчитися різно — успіхом або катастрофою для Совєтського Союзу.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про довжину наших імпрез

Про довжину наших імпрез не один раз говориться, а навіть були відважні, що про це писали в нашій пресі.

Отож здавалося, що вже досить висловлено думок на цю тему і їх усі організатори українського життя візьмуть до уваги. Найважливішим арґументом проти безконечних засідань, промов та „академій" було завжди те, що вони відстрашують від участи у таких імпрезах наше молодше покоління та впливають неґативно на громадське виховання нашої молоді.

Воно на ділі так і сталося. Рідко побачите на довгому засіданні, щоб молоді учасники витримали до кінця, так як це робить „стара ґвардія" і після двох-трьох годин молодші один за одним висуваються зі залі нарад. Щораз менше молоді побачите також на стереотипних наших академіях", особливо коли в програмі дві доповіді, „які напевно тривають довше як годину. У висліді навіть добрі імпрези часто тепер світять пустими місцями, а вік учасників переходить добре понад п'ятдесятку.

Коли говорити на ту тему з молодшими поколіннями у всіх це саме оправдання: ми не можемо зрозуміти чому українці потребують все так розтягати в безконечність, та ж можна те саме і ще краще подати в короткій формі. Тому ми не є в силі вислухувати довгими годинами доповідей, імпрез, промов. Навіть церковні проповіді тратять силу, коли тривають довше як двадцять хвилин!

А все ж ні неприсутність молодих, ні їхні погляди, ні всі інші так переконливі арґументи не мають сили змінити нашого звичаю продовжувати імпрези до кількох годин, замість обмежитись до години-двох. Це торкається не лише засідань, бенкетів але навіть імпрез із мистецькою програмою. Часом організатори уважають, що там, де можна дати мистецьку поживу слухачам ложкою, годиться давати варехою... і розтягають програму, щоб доконче кожному із виконавців дати можливість виступити принаймні двічі або тричі. Чи це справді потрібне? Чи не залишиться у присутніх на імпрезі сильніше враження, коли заслухає менше, але краще виконаних точок?

Але либонь в нашій громаді хочуть випробовувати видержливість публіки та вимірювати ступінь її терпеливости.

Таке враження мали ми недавно, як прийшлося бути на імпрезі, що тривала рівно шість годин, з того мистецька програма три, а бенкет з промовами-других три. Ціле щастя, що учасники були усі старші віком та загартовані не до таких завдань і всі по-геройськи витримали на стійці, за своїми столами. А то, коли б було припало на молодшу віком публіку, тоді напевно імпреза закінчувалася б при півпорожній залі.

Але так, як досі, то виглядає, що ми таки не навчимося скорочуватись і далі побиватимемо рекорди в довжині наших імпрез, засідань і промов.

О-КА

Ярослав Татомир

АМЕРИКАНЦІ В ОБОРОНІ ПРАВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ

II.

Провід АОЛПУ очолює координатор цієї організації, інж. Ігор Ольшанівський, урядовець федерального Уряду; екзекутивним директором є Володимир Багрій, президент Українського Євангельського Об'єднання Північної Америки. Інші члени централі АОЛПУ: Данило Марчишин, зовнішні зв'язки, Володимир Боднар, екзекутивний секретар, Ігор Кошман, голова кураторів, Евген Перейма, український редактор, Іван Ориняк, скарбник, Михайло Чайківський, член управи, Марійка Демчук, протоколярна секретарка, Таня Лисинецька, кореспонденційна секретарка.

АОЛПУ має чотири Відділи: Рочестер, Н. Й., голова д-р Роман Трач, секретар проф. Ілля Демиденко, Відділ Олбані Трой, голова Володимир Літинський, скарбник Михайло Герець, Відділ Чикаго, Ілл., голова Мирон Дахнівський, секретар, Лука Костелина, Відділ Сан Франсіско, Каліф., голова Ірена Строкон, містоголова Тамара Городиська.

На протязі свого існування АОЛПУ розвинула дуже широку й енергійну діяльність і перевела багато різних акцій. У цій статті обмежимося тільки до діяльности цієї організації у 1982 році і по сьогодні.

У 1982 році АОЛПУ перевела широкі акції для рятування Юрія Шухевича й Івана Світличного, дуже велику акцію у справі переслідування Української Гельсінкської Групи і у справі проголошення Дня Української Гельсінкської Групи, брала теж енерґійну участь у передвиборчій кампанії у користь Миллисент Фенвик, реаґувала на наївні твердження Биллі Ґрегема і т. п.

При кінці 1982 і на початку 1983 років АОЛПУ перевела велику акцію у справі додаткового фінансування для „Радіо Свобода" і для „Голосу Америки".

Останньо АОЛПУ почала акцію масової висилки петицій до президента Реґена з проханням створити окрему Комісію, для досліду найбільшого злочину Москви — штучного голоду в Україні у 1932-1933 роках, який спричинив смерть понад семи мільйонів українського населення.

Від початку 1983 року АОЛПУ продовжує або почала такі нові акції: акцію в обороні Юрія Шухевича та Данила Шумука, і акцію проти насильної висилки В. Половчака до Совєтського Союзу.

В акції оборони Юрія Шухевича АОЛПУ отримала велику допомогу від Українського Лікарського Товариства Північної Америки, яке на своїй конвенції у жовтні минулого року ухвалило резолюцію в обороні Шухевича. Цю резолюцію вислано президентові Реґенові, всім членам обох Палат Конгресу, до американських лікарських товариств і т. д.

Завдяки заходам каліфорнійського Відділу АОЛПУ, Міжнародна Амнестія дала заклик до її медичних груп у всьому світі стануги в обороні Ю. Шухевича.

В обороні Світличного АОЛПУ вислала до преси, різних організацій та визначних людей понад 100 інформативних пакетів, 535 листів з інформативними пакетами вислано до усіх конґресменів і сенаторів, відбуто 120 телефонічних розмов з конґресменами і сенаторами і т. п.

Дуже багато труду вклала АОЛПУ в акцію оборони Української Гельсінкської Групи, яка довела до ухвали Конґресом відомої резолюції ч. 205 і опісля до проголошення Президентом Дня Української Гельсінкської Групи. У цій справі вислано біля 1,500 листів до конґресменів, сенаторів, до конґресових комісій, підкомісій й інших законодавчих установ пов'язаних із справою резолюції ч. 205. Крім цього вислано 20,000 підписів до президента Реґена з проханням проголосити День УГГ і т. п. Тут варто ще додати, що текст резолюції ч: 205 написав екзекутивний директор АОЛПУ Володимир Багрій.

Вище сказане-це тільки частина кожної акції АОЛПУ, що про них була мова, бо рамки часописної статті, не дозволяють на ширше представлення кожної акції і всієї діяльности тієї організації.

Тут ще варто подати, що АОЛПУ, щоб могти виготовляти, часто у короткому часі, сотні а то і тисячі писем і швидко, докладно і ефективно полагоджувати великий об'єм бюрової праці, зв'язаної з великою організаційною сіткою і з численними акціями, що їх АОЛПУ веде, придбала модерне бюрове влаштування, компютер, спеціяльну Ай-Бі-Ем машину до писання і т. п. Кошт закупів і утримання цих машин є значний та ці видатки є конечні для великого об'єму діяльности, що її АОЛПУ веде.

Коли говоримо про кошти діяльности АОЛПУ, то слід додати, що всі працівники тієї організації, так само як працівники усіх інших подібних організацій нашої молоді, працюють без ніякої винагороди і ще часто покривають різні видатки, зв'язані із діяльністю їхніх організацій, із власної кишені.

Перед нами понад 100 листів, що їх АОЛПУ отримала в останньому році, у відповіді на свої звернення, від різних конґресменів і сенаторів, у тому від таких визначних як спікер Конґресу Томас О'Ніл, сенатори Чарлз Персі, Говард Бейкер , Джан Товер, конґресмени Миллисент Фенвик. Данте Фассел, Кристофер Смит і Бернард Дваєр, які внесли до Конґресу резолюцію ч. 205 й інші.

Читаючи ці листи, усвідомляємо собі, що АОЛПУ й інші організації наших молодих активістів зробили вже велику роботу, що якщо не усі то більшість отих сенаторів і конґресменів уже багато знають і про переслідування в Україні і про інші українські справи.

Вкінці хочемо ще раз сказати що у житті нашої спільноти є дуже багато позитивного і дуже вартісного. Звернім нашу увагу на наші позитиви, зокрема на знамениту, розумну, компетентну і невтомну працю гуртів наших високоідейних молодих людей.

Замість журитися і нарікати допоможім нашій молоді у її добрій, корисній діяльності. Як ми можемо допомогти?

Очевидно, всі організації чи комітети наших молодих ідеалістів, які стараються здобути українським справам належну увагу і

(Закінчення на ст. 4)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Перед 22-ою виставкою Едварда, Юрія і Ярка Козаків в Гантері

Неперерваним руслом проминуло 21 років від часу, коли в Гантері, в літніх місяцях, Едвард, Юрій та Ярко Козак почали виставляти свої твори. Зберігаючи традицію, 22-га виставка буде знову вітати ентузіястів їх мистецтва в часі від 27-го липня до кінця серпня.

Ґотуючись до цієї виставки, наші мистці створили цілий ряд картин, що так як і попередньо, напевно зустрінуться з прихильною оцінкою публіки. Едвард Козак, як звичайно, в своєму способі малювання пружний, веселий, кольористично винахідливий, черпає свої сюжети із життя нашого народу, ілюструючи історичні події, народний побут та народні пісні. Напевно співаник наших пісень, з його оригінальними ілюстраціями до кожної з них творив би грубу книжку. Має він цим разом кілька великих полотен як „Левада", де шістдесят постатей, вдало розміщених, творять живу панораму нашого села. Він ентузіяст неповстриманого руху малює танок гуцулів, що розбиває рами картини. Буде там також цілий ряд дівчат, раз — в танку, раз задуманих, кожна в іншому довкіллі, кожна в іншому русі та кольорах. Він майстерно володіє білою барвою, дошукуючись у ній тінювання, що викликає неочікуваний ефект. У деяких картинах спосіб трактування ноші виказує легкий налет кубізму.

Його твори діють на нашу душу як катарзіс. Вони очищують її від налетів теперішнього довкілля, вони борються з часом, що силою свого існування вбиває у нас спогади про минуле, частиною якого були ми і яке було нам близьке і дороге. Його велика любов до свого вливає в нашу душу тепло, що, огріваючи наше єство, дозволяє нам залишитись тими, якими ми були.

Сучасний маляр Сандро Кія сказав, що добра картина не потребує пояснень. Щоб зрозуміти картини Ед-

(Закінчення на ст. 4)

Микола Лівицький

ДЦ УНР В ЕКЗИЛІ МІЖ 1920 І 1940 РОКАМИ

XV.

Крім уже вичислених пропаґандивних видань уряду УНР (окремих або спільно з представниками інших поневолених Москвою народів), діяли ще два осередки, що провадили постійну інформаційну і пропаґандивну акцію. У 1929 році у Варшаві постало Українське Інформаційне Бюро, яке видавало щоденні бюлетені про події в СССР. На чолі Бюра стояв д-р Микола Ковалевський, колишній член уряду УНР з України. Згодом це Бюро ввійшло, як окрема одиниця, до польської приватної аґенції п. н. „Телеграфічна Аґенція Експрес". У той спосіб легше було продіставатися до інтернаціональної преси. Ця праця тривала аж до кінця серпня 1939 року, себто до нападу Німеччини на Польщу. Звичайно, д-р Ковалевський і його співробітники подавали відомості не лише про Україну, а про весь СССР, бо так було легше зацікавити пресові чужоземні органи.

У Парижі (а від 1935 року в Женеві) діяло пресове аґентство „Офінор" (така була скорочена назва, яку на українську мову можна перекласти як „Офіс інтернаціональних інформацій"). На чолі аґенції стояв колишній секретар Української Центральної Ради інж. Михайло Єремієв, а його помічником був п. Чехівський, рідний брат колишнього прем'єра УНР Володимира Чехівського. Ця аґенція видавала щотижневі бюлетені у французькій, італійській і, часом, у німецькій мовах. Відомості були також не лише про Україну, а про цілість СССР.

Така, у дуже великому скороченні, була міжнародна акція уряду УНР перед Другою світовою війною. Про окремі її аспекти неможливо звітувати в короткому нарисі. Але то була майже щоденна велика праця, в якій траплялося багато оптимістичних, але й песимістичних моментів. Початок Другої світової війни поклав край цілій цій діяльності. Політична ситуація кардинально змінилася. Уряд УНР разом з президентом А. Лівицьким був конфінований гітлерівською владою. Частинно у Варшаві, частинно у Празі чи Букарешті. Частина уряду, що перебувала у Франції, заявила себе по стороні Альянтів проти Німеччини (Прокопович, Шульгин, генерал Удовиченко й інші). Було це зроблено за згодою президента А. Лівицького й інших діячів УНР. Про це буде ще мова (дуже коротко) в кінці цієї праці.

Підготова цивільних фахівців для майбутньої праці в Україні

Як уже згадано вище, уряд УНР виходив з того заложення, що окупаційна московсько-совєтська влада в Україні може завалитися з року в рік. Для цього треба було дбати не тільки про кадри майбутньої української армії, але й про фахівців у найрізнородніших ділянках життя. Звичайно, еміґрація, яка вона не була б численна, не могла забезпечити відновлену українську державу потрібними фаховими силами. Але ж в Україні теж творилися кадри фахівців, і в майбутньому ця справа не була б, певно, такою траґічною, як після революції 1917 року коли більшість української інтеліґенції була зрусифікована. Проте, й еміґрація мала дати в цій ділянці те, на що її було стати.

Коли було кинуто гасло їхати здобувати освіту, уряд УНР не тільки не пробував затримувати когось, наприклад, у таборах для інтернованих, але полегшував виїзд туди, де освіту можна було здобувати. В гру входилє передовсім Чехо-Словаччина, де діяли довгі роки три українські високі школи: університет в Празі, Господарська Академія в Подєбрадах і Педагогічний Інститут у Празі. Багато українських студентів отримувало також стипендії, студіюючи на чеських високих школах. Ця надзвичайно корисна і благородна акція чеського уряду не була спричинена мотивами політичними. Справа відновлення української суверенної держави спотикалася радше з неґативним наставленням чеської політики. Грали більшу ролю мотиви гуманности, а, певно, відограла тут ролю і та обставина, що ще в 1917/18 роках чехи отримували допомогу від Української Центральної Ради (зокрема, була їм видана велика сума у золоті), президент Масарик перебував деякий час на Україні, чеські військові формації могли без перешкод евакуюватися з України перед приходом туди німецького і австрійського війська на початку 1918 року.

(Продовження буде)

У ПЕНТАҐОНІ ЗАТУРБОВАНІ тим, що Кремль замінить ракети близького засягу, розташовані в східньому Сибіру, величезними ракетами типу СС-20, з трьома боєголовками. Ці ракети далекого засягу моґтимуть атакувати майже всі важливі військові цілі ЗСА.

Патріярхальний Відділ у Ню Йорку влаштував Свячене

(М.Г.) — Вже від декількох років Відділ Українського Патріярхального Товариства в Ню Йорку влаштовує кожного року, під час свят Христового Воскресіння, для своїх членів і запрошених гостей спільне Свячене. Цією імпрезою організатори стараються в окремий спосіб відмітити і підкреслити глибокий зміст неповторної величі й безмежну радість свят Христового Воскресіння, а також пригадати наші чарівні обряди й звичаї в українській Церкві. Організатори стараються усучасненим, зближеним для глибшого зрозуміння способом віддати повністю дух Христового Воскресіння, щоб наголосити це величне свято свят.

Для того щоб це спільне Свячене мало більше святочно-гостинний настрій УПТ улаштовує для цього окреме прийняття, щоб всі зібрані могли сісти за спільними столами, як одна велика родина, і поділитися свяченим яйцем та іншими Божими дарами. Члени нашого Т-ва, зокрема працьовиті і жертвенні жінки під кермою Наталії Білоус, зайнялися розставленням їжі на столи. Паски бабки і все солодке жінки — члени Товариства — печуть самі. М'ясна крамниця Ярослава Куровицького дала безкоштовно більшу частину м'ясних виробів. Також м'ясна крамниця Юліяна Бачинського пожертвувала частину м'ясних виробів. Власниця відомого ресторану у Ню Йорку „Орхідея" Марія Підгородецька і цього року пожертвувала вино. Родина Лешків приготовила салати. Василь Никифорук подбав, щоб столи були накриті гарними скатертями, а Роман Іваницький пожертвував серветки. Як наше прислів'я говорить — „громада по нитці, бідному сорочка." І так спільними силами було улаштовано Свячене. Всім нашим меценатам і щедрим жертводавцям, а зокрема нашим працьовитим жінкам, які це все приготовили, належить велика подяка. Треба підкреслити, що за цілість підготовки Свяченого відповідав працьовитий, точний і докладний секретар Відділу Українського Патріярхального Т-ва Ярослав Клим, за що йому також належить щира подяка. Завдяки стаPранням всіх згаданих і незгаданих спільна зустріч на Свяченому мала справді родинно-святочний і приємний настрій, що надовго залишиться у пам'яті учасників.

Зустріч радісним привітом Христос Воскрес відкрив голова Відділу Микола Галів і передав керування програмою Свяченого усім відомому Ярославові Пастушенкові. Він після коротких слів привіту та вступних завважень попросив о. Себастіяна Шевчука провести молитву. Отець С.Шевчук відновив молитву і під звуки Христос Воскрес посвятив розставлені по столах Божі дари. Тому що в цей самий час відбувалось Свячене у СУМ-і, о. С.Шевчук вибачився, що не міг довше з нами залишитись. Ведучий програмою Я.Пастушенко побажав усім смачного. Уміжчасі Я. Пастушенко представив президіяльний стіл, почавши від новообраного голови крайової управи Українського Патріярхального Т-ва в ЗСА інж. Олександра Пришляка, голову „Патріяршого Фонду" при Т-ві Св. Софія д-ра Романа Осінчука та додатково побажав йому з його 80-річчям многих літ, що підхопили присутні; заступника голови крайової Управи Т-ва Рому Гайду, Олександру Куницьку і Ераста Куровицького. Ведучий привітав Стефанію Косович, яка репрезентувала Пласт, голову Окружної Ради Союзу Українок Америки Лідію Магунь, представників від відділів СУА: 81-го — Стефанію Лешко, 82-го — Софію Серафим, 83-го — Зірку Галів. Окремо привітав одного з членів-основників патріярхального руху ред. Василя Качмара з дружиною Наталією; довголітнього голову нюйоркського Відділу мгра Ярослава Щербанюка з дружиною Іриною, члена крайової Управи мгр Еву Піддубчишин; визначних діячів патріярхального руху д-ра Василя Палідвора з дружиною Анною, д-р Марію Клячко, д-ра Константина Кебала, з журналістичного світа усім відомого Івася Керницького. Окремо привітав він виконуючого обов'язки голови Закордонного Представництва УГВР і визначного політичного діяча д-ра Мирослава Прокопа з дружиною Любою та інших.

У мистецькій частині, з непередбачених трудноців, в останній хвилині був показаний монтаж воскресних пісень і деклямацій у виконанні хорів під дириґентурою проф. А.Гнатишина у Відні і д-ра М.Антоновича у Голляндії з деклямаціями Олекси Боярка, що появились заходами о. д-ра Софрона Мудрого у Римі. Тематично і змістово це був гарний монтаж, але не було відповідної голосникової системи, яка могла б його належно передати.

Коротке і глибокозмістовне святочне слово сказав голова Відділу в Ню Йорку Микола Галів. Він вказав на особливість свята Христового Воскресіння, а зокрема звернув увагу, що благу вість, що Христос воскрес першим принесли і сповістили жінки мироносиці. Це вони були першими, що вдарили у воскресні дзвони. Він прочитав фраґмент зі спогадів Данила Шумука, як вони у камері смертників у Рівенській тюрмі відзначували день Христового Воскресіння. Вказав, що наша Помісна УКЦерква в Україні далі переживає Велику П'ятницю і чекає невідкличного воскресіння. Згадав Главу Католицької Церкви Патріярха Иосифа, який започаткував ренесанс нашої Церкви у діяспорі. Учасники на заклик промовця заспівали Патріярхові Йосифові многоліттсво.

З коротким і вдумливим словом виступив голова Крайової Управи інж. Олександер Пришляк, який підкреслив нелегкі завдання, які стоять перед Т-вом та закликав усіх до дальшої праці.

Ярослав Клим від імени організаторів щиро подякував усім жертводавцям, назвавши їх по імені. Ведучий Я. Пастушенко подякував усім, що прибули на це наше спільне Свячене і причинились до його успіху.

На закінчення Микола Галів подякував Я.Пастушенкові за гарне переведення програми, а всім за участь, і співом „Христос Воскрес" закінчено це Свячене.

В. Кваса...

(Закінчення зі ст. 1)

Союзу Укаїнців Католиків; о.д-р Богдан Волошин — парох УКЦ св. Тройці в Кергонксоні; подружжя Йосип і Марія Лисогір; колишній сенатор стейту Ню Йорк Ед Мейсон та асамблімен Біл Ларкін.

Після вступної молитви, проведеної о. д-ром Б. Волошином, про заслуги В. Кваса говорив д-р І. Флис, хвалячи його „невтомність у нелегких намаганнях догодити нам усім". „Понад 28 років він присвятив свої старання, щоб зробити наше перебування на Союзівці більш приємним", — сказав головний предсідник, вносячи тост шампанським на здоров'я пенсіонера-адміністратора, на що всі присутні встали зі своїх місць і проспівали В. Квасові „Многоліття". Головний предсідник УНС тоді представив декого з місцевих законодавців, присутніх на бенкеті, з ким В. Квас співпрацював і співпрацює як леґіслятор повіту Олстер. Серед них був суддя Джо Трафіканті, леґіслятор Джан Гірі, „кавнті клерк" Алберт Спада, і посадник Елленвіллю Едвард Джекобс та численні інші.

Після прочитання телеграм і листів від багатьох політичних діячів цього терену та тих місцевих громадських діячів, які не могли прибути на це святкування, д-р І. .Флис представив зібраним асамблімена Б. Ларкіна, який у його виступі підніс заслуги Володимира Кваса, активного діяча, що його можна було бачити в праці у багатьох корисних починаннях повіту Олстер; він сказав: „Я приєднуюся до вас усіх у складанні салюту для Великого Американця Волтера Кваса".

Голова Українського Братського Союзу Іван Олексин привітав сердечно В. Кваса з його емеритурою від Союзівки та з гумором запросив незаступимого адмінстратора таких ресортів стати директором оселі УБСоюзу Верховини в недалекому Глен Спеї, Н. Й.

Інший мотив вчувався в дуже серйозному слові привіту о. шамбеляна Стефана Чомка, який поруч вітання для Соленізанта й членів Головного Урдяду УНСоюзу звернувся з нагадуванням до всіх про серйозність ситуації в українській громаді в ЗСА, яка фатально поділилася й лишається поділеною, не зважаючи на трагізм такої ситуації, що поглиблюється всім на шкоду. Він закликав до єдности знову, бо таке затяжне розбиття „допомагає лише ворогові", та підкреслював унікальну ролю, яку можуть і повинні відограти в оновленні української громади на поселеннях українські братські союзи: УНС, УБС і „Провидіння".

Д-р І.Флис, господар-тостмайстер імпрези, розповів про В. Кваса, подаючи його короткий життєпис з підкресленням всіх досягнень заслуженого українця в своїй громаді й загально американській. Володимир Квас приїхав до Америки в 1949 році і вже рік пізніше став членом УНСоюзу. Осівши в Елізабет, Н.Дж., він зорганізував там спортовий клюб „Січ" і став членом Контрольної комісії Українського Народного Дому. П'ять років пізніше він вже на Союзівці, де співадміністрував цю оселю УНС разом з Данилом Слободяном, який працював адміністратором Оселі тоді, а пішов на емеритуру на початку 1960-их років.

Відтоді Володимир Квас став на чоло Союзівки. „Він завжди знаходив час служити людським істотам", — підкреслював д-р І. Флис, маючи на увазі В. Квасову активність в Американському Товаристві поборювання рака, в Американській серцевій асоціяції чи в „Юнайтед Вей" у Олстер кавнті. — Він ніколи не забував, як брати участь в житті громади, чи це було в УНСоюзі, в місцевій громаді, чи в повіті, — продовжував головний предсідник слово про В. Кваса, визначного організатора УНСоюзу. За цю його працю В. Квас був обраний головним радним на 30-ій Конвенції Українського Народного Союзу в минулому році.

Після цих уваг головного предсідника встав до слова посадник Елленвіллю Едвард Джекобс, який вручив В. Квасові Почесну плякету за його заслуги протягом довгих років на полі місцевої американської громади. Теж асамблімен Біл Ларкін спрезентував Володимирові Квасові тут же Почесну ґрамоту — сертифікат.

У короткій відповіді-подяці В. Квас по-англійському дякував місцевим визначним американським діячам за їхні „допомогу й підтримку" протягом цих років.

Тоді в імені членства УН-Союзу виступили члени Головного Екзекутивного Комітету, всі четверо: д-р І. Флис, В. Сохан, Уляна Дячук і С. Гавриш; до них приєдналися сен. П. Юзик і Гльорія Пашен, і всі вручили В. Квасові Почесну плякету і золотий годинник за його віддану працю для Батька Союзу та української громади. Після цієї головної презентації відбулася несподіване вручення Почесних плякет двом найбільш заслуженим у організуванні нових членів для УНС за 1982 рік союзовців: одну Почесну плякету дістала від С. Гавриша Марія Лисогір, дружина колишнього головного предсідника, а другу — Вілліям Пастушок, який став на 30-ій Конвенції УНС головним радним.

Далі про Володимира Кваса і його заслуги для громади розповів перший адміністратор Союзівки, вже згаданий Данило Слободян, визначний діяч місцевої української громади, під чиїм керівництвом розпочинав В. Квас його успішну працю на Союзівці. Д. Слободян у зворушливих спогадах спільної праці сказав, що „В. Квас заслужив всі ці похвали й признання, які сьогодні ми тут чуємо і бачимо", та з гумором і зворушенням розповів кілька симпатичних епізодів із спільних „хожденій по муках" адміністративних.

У відповіді-подяці українською мовою наш Соленізант В. Квас сказав про те, що він не змарнував своїх років на Оселі, адмініструючи її, бо його праця давала йому велике вдоволення, особливо ж він „мав змогу сустріти багаток чудесних людей". Найбільше йому пригадуються всі численні молоді українки і українці, які працювали під його зарядом тут протягом усіх цих років. Не забув при цьому він згадати, що деякі з них тут познайомилися поміж собою і заклали нові українські родини. Зворушливо дякував В. Квас теперішньому й колишньому головним предсідникам, членам Головного Екзекутивного Комітету за мудрий провід, а з численних інших людей, яким він зобов'язаний допомогою і дружбою, він вирізнив заслужену, кільканадцятирічну керівницю канцелярії Союзівки Марійку Ганкевич, яка тепер відійшла на іншу працю й студії поза Союзівкою. Назвавши ще цілий ряд інших прізвищ і „Свободу", зворушений Володимир Квас сказав, що цього гарного бенкету і всіх друзів на ньому він не забуде так довго, як довго житиме, а жити „я збираюся ще довго-довго", — додав він з гумором, що викликало веселі відгуки і оплески із залі.

На закінчення промовляла Марта Кордуба, керівниця братської діяльности в УНС, яка в довшому зворушливому нарисі про Ювілята змалювала його справжнім Батьком для таких молоденьких осіб, як вона сама, — всіх тих, що, як і вона, працювали в літньому сезоні на цій Оселі: „Під суворим зовнішнім виглядом Володимира Кваса лежить найбільш любляче серце, яке я будь-коли зустріла", — сказала вона.

Після всіх привітів, салютів і нагород, після доброї вечері, закінчив цей бенкет молитвою о. протопресвітер С. Біляк, а зібрані відспівали грімке „Многая літа" подружжю Володимирові й пані Магдалині Квасам.

СИЛЬНІ БУРІ, ДОЩІ І землетрясення знову навістили Японію, зокрема її північну частину, де місяць тому загинуло понад 100 осіб від землетрусу. Японські чинники заявили, що великих матеріяльних шкод не було, але виливи рік і озер продовжуються і тому треба сподіватися більшого знищення зокрема у сільських місцевостях.

Дітройт гідно...

(Закінчення зі ст. 1)

строях з пропам'ятними чорними, з відповідним написом вінками.

За довгою колоною вінків вісім молодих чоловіків у чорних тогах несло 15-стопову домовину, вкриту блакитно-жовтим прапором та вінком. Далі йшов хор; за хором маршували церковні організації; за ними — довгі колони громадських організацій з відповідними написами напереміну з транспарентами, що говорили про зміст маніфестації. Цю частину походу замикали ветерани І-ої Дивізії УНА та УПА. За ними — довгі колони кількатисячної маси громадянства.

Дійшовши до Кеннеді Сквер, і, хоч жара доходила 93 ступенів Фаренгайта, учасники в глибокій пошані до мільйонів жертв, виморених голодом, вислухали молитви Екуменічної Панахиди під відкритим небом.

Екуменічну Панахиду тут відправляли 15 священиків з трьох Українських церков (Православної, Католицької і Баптистської). Під час відправи співав злучений хор Дітройту під дириґентурою мгра В. Літинського. Панахида була одною з найбільш зворушливих моментів Всегромадської маніфестації, бо вона найбільш промовисто вказувала, що ми вже дозріли до того, щоб єдиним серцем і душею заносити молитви перед престіл Всевишнього без огляду на нашу зрізничкованість.

Закінчивши Панахиду, похід у такому самому зорганізованому порядку вирушив далі. Понад 50 церковних та суспільно-громадських організацій несли свої великі написи в півторамилевому поході. Зразковий порядок вдержували члени молодечих організацій під проводом відомого організатора Ярослава Дужого. Дійшовши до будівлі Ветеранс Меморіял, похід розв'язався. Тут відбулася заключна частина Всегромадської маніфестації — Голодова трапеза.

Простора заля Ветеранс Меморіял могла вмістити тільки понад 800 маніфестуючих. Ті, що не могли змістится ні в залі, ні в вестибюлі, з жалем відійшли до своїх домів.

Голова Громадського Комітету д-р Маруся Бек коротким вступним словом відкрила програму Голодової трапези. Президію трапези становили всі священики — співслужителі Панахиди; проф. Фред Дорс — головний промовець з дружиною; о. монс. К. Керн — старший духовник Дітройту; пастор Василь Бура (Українська Баптистська Церква), суддя М. Мозола — маршал походу; ред. Михайло Смик і д-р Микола Климишин — заступники голови громадського Комітету; З. Рудзітіс — представник лотишів (крім нього на залі були представники естонців, хорватів та інших поневолених Москвою народів). Отець ігумен Вернард Панчук, ЧСВВ, представивши зібраних в Президії священиків та сестер-монахинь на залі, вказав, що трапеза буде складатися з куска чорного хліба та води, тобто символ отого хліба, з якого червона Москва ограбувала українське населення на початку 1930-их років на Україні з жахливими наслідками — голодовою смертю понад семи мільйонів українських селян-хліборобів.

Могутнім „Боже, благослови Америку", англійською мовою Капеля Українських Бандуристів ім. Т. Шевченка під проводом маестра Григорія Китастого розпочала програму. Вслід за тим заспівала пісню „Чорна рілля ізорана" — музика С. Людкевича і композицію-псалом „Блажен муж" Д. Бортнянського. Замість оплесків постанням з місць присутні нагородили виконавців. У програмі далі зворушливим був виступ учнів шкіл Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії в Гамтремку, які виконали монтаж-молитву укладу Ксені Кучер, присвячену жертвам масового голоду в Україні 1932/33 років. Заповідали: Христина Качан, Леся Урбан, Леся Іваницька і Роман Лось, а 15 учнів, взносили, деклямуючи, молитву до Господа Бога.

Проклямацію Стейту Мишиґен, якою губернатор Джім Бленчер проголосив день 12-го червня 1983 року „Днем Жалоби" з приводу 50-ліття Великого голоду в Україні, відчитала кореспонденційна секретарка Ольга Лісківська. Окрему проклямацію, видану Міською радою Дітройту за підписом посадника К. Янга, відчитала англомовна секретарка Софія Ендерсон. Резолюції, що їх вніс до Конгресового рекорду конґресмен Вілліям С. Блумфілд, вписані в розділі 129, число 78, з 6-го червня 1983 року, відчитала Емілія Запорожець.

Професор Вейнського університету Фред Дорс у головній промові виявив глибоке і всебічне знання проблем Сходу Европи, зокрема України. З відповідним наголосом, наводячи історичні факти, вказав на віковє поневолення України Москвою, що послідовно веде політику винародовлення України, яке свого апогею досягло в сучасному Совєтському Союзі, і видно, що вона незмінна, про що можна твердити на підставі писань російського дисидента Александра Солженіцина.

Д-р Маруся Бек, коротко зупиняючись над надісланими листами обидвох сенаторів Мишиґену К. Левіна і Д. Ріґеля, конґресмена Д. Гертля, колишнього губернатора стейту В. Мілікена та інших, просила зібраних вислухати резолюцій, що їх відчитав проф. Стефан Віхар, голова Комісії англомовних публікацій. Спонтанним повстанням з місць резолюції стали прийняті.

В резолюціях українською мовою, що їх запропонував д-р Микола Климишин, заступник голови Громадського Комітету, вимагається за доконаний злочин Москви над українським народом поставити її перед Міжнародний Суд.

Національний гимн, що його заінтонувала відома співачка Христя Липецька, пронісся з грудей учасників і тим закінчено Голодову трапезу.

Цілістю відбутої Всегромадської маніфестації в дні 12-го червня 1983 року громада Метрополії Дітройту назовні виявила свою зрілість. Передовсім у нас переміг здоровий глузд і ми створили один Всегромадський Комітет, який вив'язався блискуче зі своїх завдань. Взірцевий порядок маніфестації — головна заслуга провідника походу Ярослава Дужого з його численними впорядчиками; Миколи Кавки, голови Програмової комісії; І. Федоренка, голови Організаційної комісії, та цілої низки членів Громадського Комітету. Впадала в очі подиву гідна зорганізованість нашої молоді, жіноцтва та членів суспільних організацій, що взяли організовану участь з транспарентами, прапорами, написами. Імпозантно виглядало жіноцтво в українських народних одягах і чоловіки у вишиванках з чорними опасками на рукавах.

Дотеперішні тутешні наскрізь успішні жалобні імпрези 50-ліття Великого голоду в Україні — це наполеглива праця Президії, комісій та заступників голови: ред. М. Смика, д-р М. Климишина, інж. В. Колодчина (кожної суботи радіопередачі), Ю. Юрківа; секретарів: Лесі Місьонг, Р. Лазарчука, Ольги Лісківської, Софії Ендерсон, фінансового референта А. Кобилянського і голови Фінансової комісії М. Татарина. Зокрема слід відмітити велетенський вклад праці Комісії англомовних публікацій з головою проф. С. Віхарем на чолі. Ця комісія зібрала чимало джерельного матеріялу, видала 16-сторінкову публікацію, окремо 8-сторінкову збірку документальних світлин, безліч комунікатів до преси, радіостанцій, телевізійних станцій,

Молодь несе символічну домовину.

наукових і політичних установ, урядових і льокальних урядів. Не мало тут є заходів голови Наукової комісії мгр Олени Лісківської, яка вдержувала живі контакти, діючи на терені університетських кіл та наукових діячів. Пресова комісія на протязі кількох місяців безперебійно інформувала і закликала українську громаду до співучасти в акціях, використовуючи українську загальну та місцеву пресу, радіо, летючки, заклики, звернення тощо.

Не легко знайти відповідних слів окреслення організаційного хисту та динамічних дій голови Громадського Комітету д-р Марусі Бек. Її ініціятива була помітна вже на першому засіданні Комітету, щоб дітройтська українська громада вийшла на вулиці автомобілевої столиці — Дітройту відзначити трагічні події України і промовити до вільного світу. Не було комісії ні окремих її членів, щоб голова д-р М. Бек не була з нею в контакті та не допомагала б. Не було ні одної деталі необдуманої чи поза увагою невтомної голови. Це був дійсно щасливий вибір громади.

Вже вечірні телевізійні програми передавали окремі фраґменти з жалобної Маніфестації та Голодової трапези. Зокрема телевізія русло ч. 7 передало поруч Всегромадської маніфестації інтерв'ю на залі з головою д-р М. Бек. Подібні фрагменти передали русла ч. 2 і ч. 4. Ранішні видання „Дітройт Нюз" та „Дітройт Фрі Прес" у понеділок, 13-го червня 1983 року, помістили світлини і коментарі про відбуту Маніфестацію в Дітройті.

При нагоді згадувалося, чому 50 років тому преса так мало писала про Український голокост, в якому згинуло понад сім мільйонів населення Европи? Сьогодні, півстоліття пізніше, цю трагічну подію теж трактують деякі західні засоби масової інформації як маловажну подію? Чи справді понад сім мільйонів голодом виморених людей є маловажна подія? Помічається теж тенденція применшувати кількість учасників таких демонстрацій у деяких періодиках. Так одна газета написала про „одну тисячу" учасників, інша — про три тисячі учасників, коли поліція оцінила демонстрантів на сім тисяч осіб!

Про жалобну маніфестацію, а особливо про Великий голод в Україні 1932-1933 рр. були і є дальші коментарі та дискусії на різних радіостанціях. В тижні перед маніфестацією на польській авдиції радіостанції WPON-1460 AM передавали інтерв'ю з проф. Р. Шпорлюком, а станція WXYZ- 1200 AM в ранішніх годинах проводить публічні дискусії на тему Великого голоду в Україні.

З ОГЛЯДУ НА ТЕ, що Ґріґорія Романова совєтські лідери пересунули до Політбюра, Центральний Комітет КПСС і совєтський „гумовий парлямент", чи краще Верховна Рада СССР, назначили на його місце першого секретаря ленінградської області, одної з важливих областей, 60-річного Лева Зайкова, який раніше працював в ленінградській міській раді.

ПРИВІТАННЯ, РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ...

(Продовження зі стор. 1)

забезпечення, згідно з плянами головного секретаря;

3. Перейти на нову компюторську систему в діловодстві УНСоюзу, як це подано у звіті головного секретаря;
4. Здійснити плян створення фундації УНСоюзу;
5 Заангажувати до праці постійних організаторів в Америці та в Канаді, згідно з плянами головного організатора;
6. Виплачувати дієти та кошти подорожей згідно з постановами статуту УНСоюзу;
7 Перевірити виконання конвенційних резолюцій.

Рекомендації:

1. Призначити на гіпотечні позички-морґеджі для членів принайменше один мільйон долярів в Америці та півмільйона в Канаді;
2 Впровадити нові грамоти забезпечення, згідно з плянами головного секретаря;
3. Прослідити можливості задержування дивіденд членів для їх акумуляції;
4. Заангажувати молоді сили до організаційної праці на пости інстукторів, секретарів та організаторів;
5. Примістити на видному місці на Союзівці таблицю із списком усіх членів Головного Уряду УНСоюзу.

РЕЗОЛЮЦІЯ В СПРАВІ КУЛЬТУРНОЇ ФУНДАЦІЇ УНС

(Схвалена на пропозицію головного предсідника Івана О. Флиса)

Головний Уряд УНС схвалює, щоби Головний Екзекутивний Комітет поробив усі заходи, потрібні для організації неприбуткової корпорації для остаточного оформлення Культурної Фундації Українського Народного Союзу, в якій то фундації Українському Народному Союзові буде гарантована контроля більшістю в Раді Директорів, право переносити відповідні фонди з Українського Народного Союзу до цієї фундації і приймати грошові дари та записи для фундації від членів і приятелів.

РЕЗОЛЮЦІЯ В КУЛЬТУРНИХ СПРАВАХ

(Схвалена на пропозицію Комісії для культурних справ)

Головний Уряд УНС зобов'язує Головний Екзекутивний Комітет:

а) Завершити в недалекій майбутності оформлення Культурної Комісії УНС згідно з попередніми рішеннями і ухвалами, та

б) Зобов'язати ту Комісію розглянути основні культурні завдання, потреби і можливості та скласти основний плян їх здійснювання на довшу і коротшу мету.

РЕКОМЕНДАЦІЇ У ВИХОВНО-ДОСЛІДНИХ СПРАВАХ

(Схвалені на пропозицію Виховно-дослідної комісії)

Головний Уряд УНСоюзу рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Дбати про освідомлювання американських громадян, зокрема крайових, стейтових і місцевих урядових лідерів, щодо проблем і справ, які є близькими і життєво-важливими для українських американців;
2. Приготовляти, видавати і поширювати друковані матеріяли на теми, що ними зацікавлена українсько-американська громада;
3. Координувати досліди проблем, що стосуються українсько-американської громади;
4. Співпрацювати з іншими американськими етнічними групами у підтримці справ спільного зацікавлення.

РЕКОМЕНДАЦІЇ В ЖІНОЧИХ СПРАВАХ

(Схвалені на пропозицію Комісії для жіночих справ)

Головний Уряд УНС рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Заохочувати Відділи і членів УНС до активної участи в акціях для вшанування жертв Великого Голоду в Україні 50 років тому, пляную чи в потребі відповідні жалобні програми та використовуючи доступні друковані матеріяли, зокрема видання „Українського Тижневика" з 20-го березня ц.р.;
2. Пригадувати членству, щоб вписували і забезпечували в УНСоюзі своїх дітей, внуків, рідних та приятелів;
3. Постійно пригадувати Відділам їх обов'язок допомагати повдовілим, сиротам і потребуючим, відвідувати та пам'ятати про недужих;
4. Продовжувати спонзорство двох потребуючих дітей — членів УНС у віці від 7 до 11 років, уможливлюючи їм участь у дитячому таборі на Союзівці на кошт УНС;
5. Пильнувати, щоби Відділи збирали прізвища й адреси дітей дошкільного віку для тримісячної безкоштовної висилки їм журналу „Веселка".

РЕКОМЕНДАЦІЇ У СПРАВІ СЕНЬЙОРІВ УНСОЮЗУ

(Схвалені на пропозицію Комісії сеньйорів)

Головний Уряд рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Негайно приступити до реалізації постанов Головного Уряду з минулих років, а саме побудови приміщення для сеньйорів УНС на терені Союзівки й докласти всіх можливих старань, щоб закінчити цю будову не пізніше, як у 1984 році.
2. Звернутися до Об'єднання Сеньйорів УНС, до Окружних Управ і Відділів УНС із закликом продовжувати акцію об'єднання усіх сеньйорів УНС з метою покращання їх матеріяльного, здоровного і соціяльного положення та збереження їх активности в УНС і в українській громаді.
3. Допомагати в потребі матеріяльно Комісії Сеньйорів Головного Уряду й Об'єднанню Сеньйорів УНС у виконуванні ними намічених завдань.
4. Піддержати резолюції, схвалені на 9-ому З'їзді Об'єднання Сеньйорів УНС в травні 1983 року і допомогти Об'єднанню в реалізації тих ухвал.

РЕКОМЕНДАЦІЇ В СПРАВІ МОЛОДІ

(Схвалені на пропозицію Комісії для справ молоді)

Головний Уряд Українського Народного Союзу рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Продовжувати моральну і фінансову підтримку для молоді, студентства та професійних організацій молоді, включно з академічними, культурними, спортовими і товариськими, включаючи в це безпосередню і посередню підтримку, як вживання устаткувань Союзівки та користування сторінками „Свободи" і „Українського Тижневика";
2. Подбати про моральну і фінансову допомогу для програм Панорама Молоді УНС, які відбуваються на Союзівці, та яку в цьому році заплянoвано на час від 7 до 10-го липня;
3. Започаткувати програму для ідентифікації характеристик і потреб української молоді у віці між 25-тим і 40-им роком життя. У цій програмі слід використати статистичні дані Бюра перепису населення;
4. Ініціювати нові програми в ділянці братської діяльности відносно молодих українців і українок;
5. Заохочувати молодь до участи в курсах українознавства на Союзівці та підтримувати ці курси;
6. Підтримувати всі почини для вшанування жертв Великого голоду в Україні 50 років тому та закликати і заохочувати молодь до участи в цих вшановуваннях;
7. Зформулювати програму повних стипендій для потребуючих студентів — членів УНС, які студіюють адміністрацію бизнесу чи журналістику.

РЕКОМЕНДАЦІЇ В СПРАВІ БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТИ

(Схвалені на пропозицію Комісії братської діяльности)

Головний Уряд рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Встановити в УНСоюзі Фонд для програми братської діяльности, якщо можливо, вже з днем 1-го липня цього року. Метою цього Фонду було б пожвавлення братської активности на місцевому рівні, признаючи грошову підтримку відділам і округам УНС для організування в них програм братської активности. Братський Фонд УНС можна встановити на зразок субсидій („грентів"), які існують при університетах, інших установах та при Уряді для заохоти до бажаних активностей: дослідчих, культурних тощо. На перший пробний рік можна б призначити на такий фонд 5,000 долярів, призначених на субсидії для братської діяльности тих відділів і округ УНС, які внесли б відповідне прохання про таку допомогу, точно визначуючи її мету і потребу;
2. Рівночасно із встановленням Фонду братської діяльности перевірити можливість і потребу встановлення Дорівняльного фонду (Мечінґ Фонд Програм), з якого УНСоюз „дорівнював" би, себто давав би своїм відділам і округам на їх братську активність таку саму суму грошей, яку вони самі для тієї цілі склали чи здобули.

Відділи і округи користали б з цих фондів: Фонду братської діяльности і Дорівняльного фонду, на основі їхнього домовлення, яке зобов'язувало б їх: а) зужити одержану суму згідно з проєктом, на який гроші одержано, або повернути одержану суму, якщо проєкт з будь-яких причин не виконано, і б) Відділи і округи повинні піврічно звітувати Головній Канцелярії УНС про їхню братську діяльність;

3. Перевірити можливості окремого оформлення в рамках УНСоюзу його членства вікової групи від 25 до 40 років життя;
4. Подбати про видання підручника братської діяльности;
5. Знову перевірити можливості набуття Союзівки для членів середньозахідніх стейтів.

РЕКОМЕНДАЦІЇ У СПОРТОВИХ СПРАВАХ

(Схвалені на пропозицію Спортової комісії)

Головний Уряд УНС рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові:

1 Призначити для вжитку Спортової Комісії бюджет на 1983 рік в сумі 10,000 долярів;
2. Продовжувати влаштовування спортових імпрез на Союзівці, як тенисові та плавацькі змагання, і нагороджувати кращих змагунів трофеями і медалями та всіх змагунів сорочками з емблемою УНСоюзу;
3. Продовжувати матеріяльну і фінансову допомогу для влаштовування різних турнірів — місцевих і крайових, як круглів, ґольфу, копаного м'яча, відбиванки, кошівки, бейзболу, шахів та інших родів спорту, організованих членами, Відділами, Округами та Спортовою Комісією УНСоюзу;
4. Продовжувати співпрацю і допомогу спортовим та молодечим організаціям, змагунами яких є члени УНСоюзу, та особливо тим, які мають свої союзові Відділи;
5. Виготовити сорочки з емблемами УНСоюзу для поширення їх серед спортового активу УНСоюзу.

РЕКОМЕНДАЦІЇ В СПРАВІ СОЮЗІВКИ

(Схвалені на пропозицію Комісії для розбудови Союзівки)

Головний Уряд УНСоюзу рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Встановити родинні оплати за побут на Союзівці — достосувати відповідну ціну за побут третьої і четвертої особи з родини та для дітей, зокрема для родин з більшою кількістю дітей;
2. Встановити точні напрямні для праці та визначити точно відповідальності і повновласті адміністратора Союзівки;
3. Влаштувати на Союзівці кімнату для УНС, в якій були б інформаційні матеріяли про УНС;
4. Домовитися з НТШ відносно закупу від НТШ прилеглої до Союзівки землі;
5. Простудіювати можливості відповідної добудови до павільйону Одеса та інших будівель;
6. У можливо найкоротшому часі, але не пізніше як на наступні річні наради Головного Уряду, приготовити для Союзівки плян на довшу мету;
7. Знову розглянути можливість придбання і влаштування Союзівки для членів УНС середньозахідніх стейтів.

РЕКОМЕНДАЦІЇ У СПРАВАХ УНС У КАНАДІ

(Схвалені на пропозицію Комісії канадських справ)

Головний Уряд УНСоюзу рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові:

1 Зуваги на те, що 30-та Конвенція УНС в 1982-му році схвалила відповідну рекомендацію щодо заходів для статутового оформлення статусу УНС у Канаді, як і з уваги на те, що у зв'язку із справою злуки УНСоюзу і Українського Братського Союзу існує можливість Надзвичайної Конвенції УНС в осені 1984-го року для полагодження цієї злуки та що тоді буде встановлена спільна Статутова комісія для виготовлення проєкту Статуту і Правильника злученого Українського Народного Братського Союзу, отже тому Головний Уряд рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові передати тій спільній Статутовій комісії приготований Канадським Представництвом УНС проєкт для такого статутового оформлення статусу злученого УНБСоюзу в Канаді;
2. Продовжувати заходи для запропонованої Канадським Представництвом УНС підготовили і публікації ілюстрованого Альманаха УНС у Канаді;
3. Розглянути пропозицію Канадського Представництва УНС щодо участи всіх його членів у Конґресі Комітету Українців Канади у Вінніпеґу в жовтні 1983-го року;
4. Розглянути пропозицію Канадського Представництва щодо зустрічі і нарад усіх членів цього Представництва принаймні три рази в році.

РЕКОМЕНДАЦІЯ В СПРАВІ Б. ЗОРИЧА

(Схвалена на пропозицію гол. радного В. Дідюка)

Головний Уряд УНС рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові взяти до уваги платні, які одержував Богдан Зорич як організатор УНС, а опісля як репрезентант („чіф ейджент") УНС у Канаді, та врахувати їх до пенсійного фонду, на базі якого можна б знайти розв'язку для приділення йому постійної чи одноразової допомоги, або пенсії.

РЕКОМЕНДАЦІЯ В СПРАВІ КУПНА ЗЕМЛІ

(Схвалена на пропозицію гол. радного Вол. Кваса)

Головний Уряд УНС рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові договоритися з Науковим Т-вом ім. Шевченка про ціну за землю, яка межує із Союзівкою, та закупити її.

Американці...

(Закінчення зі ст. 2)

місце в американському політичному світі, потребують фінансової підтримки. Та це не все, що ми можемо їм дати.

Дуже великою допомогою у їхній преважливій праці була б наша розумна, селективна і якнайбільш організована і масова участь у передвиборчих кампаніях і у виборах. У всяких виборах ми повинні якнайбільше підтримати кандидатів, які активно допомагають АОЛПУ й іншим групам наших молодих політичних активістів вести їх корисну працю.

Маймо це на приміті зокрема у передвиборчій кампанії і важливих виборах 1984 року.

Перед 22-ою...

(Закінчення зі ст. 2)

варда Козака не потрібно докторських дисертацій, треба лише бути собою.

Юрій Козак закоханий у наше минуле. Його „Хрищення Руси-України" на торонтонській виставці українського малярства викликало дуже прихильні оцінки нашої преси. Його „Похід Ігоря на половців" примерклими кольорами викликає враження старинної роботи і потуги нашої держави в тому часі. Його ікони в протилежності до стародавнього — візантійського стилю — ціхує певна рухливість та м'якість почувань.

Ярко Козак, дозрілий мистець, чується свобідно в різних жанрах мистецтва. Чи це будуть абстракти, півабстракти чи імпресіоністичні краєвиди, він кладе на них своє виразне знам'я, що ясно окреслює його малярську індивідуальність. У його абстрактах можна відкрити сенс та доглянути думку, що в цього роду способі малювання трапляється дуже рідко.

І як це бувало попередніми роками, виставка буде відбуватись у пансіоні „Ксеня".

Володимир Баран

ПРЕСОВІ АҐЕНТСТВА інформують, що єгипетський уряду купує совєтські новочасні танки від Румунії, але це цілком не означає, що Єгипет міняє свою політику і повертається під совєтські впливи. Ген. Ахмед Факр, керівник військової академії і член генерального штабу армії заявив, що перша партія совєтських танків прибуде до Єгипту при кінці цього року, припускають, що вона складатиметься з 200 танків. Названий генерал відмовився відповідати на питання чи Єгипет плянує купувати в Румунії також іншу совєтського виробу зброю і запасні частини до тієї зброї, яку Єгипет купив в СССР вже раніше. Танки включатимуть також найновіші моделі Т-72, Т-54 і Т-55. Єгиптяне думають, що американські танки М-60 Паттон є дуже вигідними і сильними, але задорогими для економічно бідних держав.

НАЄМНИЙ ВБИВНИК Доналд Неш був засуджений в Ню Йорку на 100 років тюрми за брутальне вбивство Марґарет Барбери, яка мала виступити як головний свідок в процесі проти Ірвіна Марголіса, голови фірми „Кандор Діямонд" в Ню Йорку, якого судили за шахрування та крадіж мільйонів долярів з тієї фірми. Марґоліса засуджено на 28 років тюрми. Суд ствердив, що Неш не тільки замордував М. Барберу, яка працювала в згаданій фірмі, але також йому доказали вбивство трьох урядників телевізійної станції Сі-Бі-Ес, які були свідками, як він вбив Барберу на паркувальній площі. Йому також приписали зникнення бухгальтерки цієї фірми Дженні Су Чін, яка зникла без сліду.

ПЕНТАҐОН ПОВІДОМИВ конгрес, що американський уряд продає Єгиптові 150 „повітряних" ракет типу „Сайдвайндер" за ціну 20 мільйонів долярів. Пентаґон заявив, що ці повітряні ракети не захитають мілітарної рівноваги на Близькому Сході та що це рішення є в інтересі американської закордонної політики та крайової безпеки помагати тим країнам, які є в приязному союзі і відносинах з Америкою.

Трой відзначив український голокост

Трой, Н.Й.—В українській православній церкві св. Миколая в Трою, Н.Й., парох о. В. Пашко в неділю, 22-го травня ц.р., відправив Службу Божу в наміренні українського народу та виголосив відповідну проповідь. Потім разом з місцевим українським католицьким парохом о. Б.Скасковим відправив панахиду за жертви голоду в 1933 році. Відтак обидва священики посвятили пропам'ятну плякету з написом англійською мовою „На вічну пам'ять 7 мільйонів українців, що загинули в Україні під час великого голоду, зорганізованого урядом СССР у 1933 році". Ця плакета буде вмурована ззовні церкви. Прибули українці не тільки з Трою, але і з Олбані, Амстердаму, Вотервліту й Коговзу, члени Громадського Комітету для вшанування жертв голоду та багатьох наших товариств цілої округи.

Потім відбулося в Українському Домі спільне свячене при участи біля 200 осіб. Відкрив його о. парох В.Пашко молитвою та передав ведення програми К.Петрову. Церковний хор під орудою мгр А.Базар проспівав кілька великодніх і релігійних пісень. Паніматка К.Пашко прочитала Пастирський лист Блаженнішого Митрополита Мстислава про голод.

Конґресмен Самуел Стреттон, оваційно привітаний, у теплих словах побажав усім зібраним багато успіхів, згадав про сумні роковини 50-ліття голоду в Україні в 1933 році. Він підкреслив, що українці борються за свободу не тільки України, але й цілого світу, загроженого червоною Москвою, та висловив надію, що Україна здобуде свободу.

Дівчатка в гарних українських одягах проспівали дві пісні, що їх навчила мґр А.Базар, Це була мила несподіванка для конґресмена Стреттона та всіх зібраних, що нагородили наших найменших довготривалими оплесками. Діти дістали квіти від М.Шмідесгофф.

Вкінці парох В.Пашко подякував усім, зокрема А.Базар, хорові, дітям, М. Демчареві за приготування обіду та всім, що допомагали йому. Він пригадав, що християнський світ мовчав, коли безбожна Москва розпинала Україну, не хотів чути плачу українських дітей. Україна розп'ята як Христос, але вона воскресне як Христос, бо ніякі ворожі сили не зможуть її знищити. Через страждання й муки Україна дійде до свого воскресіння.

Величною піснею „Христос воскрес" закінчено це спільне свячення, що залишило гарні й тривалі враження.

Заходом інж. М. Гереця появилася в місцевому щоденнику „Таймс Рекорд" з 14-го травня стаття „Українці пам'ятають про великий голод 1933 р." У „Сандей Рекорд" з 6-го травня Мері Стенлі помістила велику статтю „Страхіття Великого голоду в Україні, що його пережили дві особи". Інтерв'ю з двома жінками, що пережили голод, перекладала Алла Герець.

І. Д.

ГОДИНА УКРАЇНСЬКОЇ КАЗКИ

Вінніпеґ, Канада. — Цього року в Осередку української культури й освіти тут при 184 Александер вулиці, відбудеться Година української казки для дітей у віці від шести до одинадцяти років. Програма відбуватиметься два рази на тиждень від 5-го липня до 24-го серпня ц.р. У вівторок вранці від 9:30 — 11:30, Година української казки відбудеться в українській мові. У середу, ця програма повториться в англійській мові. Після кожної казки слідуватиме майстрування.

За ближчими інформаціями і реєстрацією треба телефонувати на число 942-0218.

ВІДБУДУТЬСЯ ВИХОВНО-ВІДПОЧИНКОВІ ТАБОРИ УЗХ

Лігайтон, Па. — Головна Управа Українського Золотого Хреста (УЗХ) повідомляє про чотиритижневі виховно-відпочинкові табори УЗХ для дівчат і хлопців, що розпочнуться у неділю, 3-го липня ц.р. на оселі ім.Олега Ольжича під керівництвом Надії Зінкевич У різноманітній програмі таборів — навчання вишивання, писанкарства та роблення кераміки. Оплата: тижнево 60 долярів; 10 долярів реєстрація. Зацікавлених у цих таборах просимо зголошуватися про ближчі інформації на адресу Володимира Кавки: 2415 Devon Lane, Drexel, Hill, Pa. 19026, телефон: (215) 623-2309.